

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2022. január 16.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

JÉZUSHOZ JÖHETEK MEGTISZTULNI

Köszöntés igéje: Jeremiás 31,2-3

Ezt mondja az Úr: Kegyelmet talált a pusztában a fegyvertől megmenekedett nép, az Isten ő előtte menve, hogy megnyugtassa őt, az Izráelt. Messzünnen is megjelent nékem az Úr, mert örökkévaló szeretettel szerettelek téged, azért terjesztettem reád az én irgalmasságomat.

Énekek: 89,1-7; 630

Lekció: Máté 8,1-4

Alapige: Máté 8,1-4

Mikor leszállott a hegyről, nagy sokaság követé őt. És ímé eljövén egy belpoklos, leborula előtte, mondván: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem. És kinyújtván kezét, megillette őt Jézus, mondván: Akarom, tisztulj meg. És azonnal eltisztult annak poklossága. És monda néki Jézus: Meglásd, senkinek se szólj. Hanem eredj, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel az ajándékot, amelyet Mózes rendelt, bizonyságul nekik.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, amikor terád tekintünk így a gyülekezet közösségében, különösképpen is átérezzük, milyen nagy ajándék, hogy Jézusban ismerhetünk, minden isteni tökéletességed őbenne kijelentetett számunkra is, és az Úr Jézussal Szentlelked és igéd által csakugyan mennyire szoros szeretetközösségben lehetünk.

És Urunk, ha így gondolunk arra, hogy bennünk mégis van fájdalom, néha keserűség, súlyos bánat, vagy ha nem úgy alakultak a dolgaink, ahogy szerettük vol-

JÉZUSHOZ JÖHETEK MEGTISZTULNI

na, terveztük, akkor van miért sírnunk, keseregnünk, és tudod, hogy mennyire vigasztalásra szorulunk, bátorításra. De köszönjük, hogy a te igédben azért is akarsz szólni és a gyülekezet közösségében azért jelensz meg hatalmasan, hogy láthassunk téged és a vigasztalást is így kaphassuk.

Köszönjük, hogy jól tudod, mire van szükségünk, hogy kire van szükségünk.

Kérjük, hogy a te vigasztaló szeretetedet különösképpen is adjad azoknak a családoknak, akik ezen a héten álltak meg ravatal mellett. Áldunk, hogy a feltámadás boldog reménységében tehették. A gyász fájdalma mégis a te vigasztalásodat kívánja, és köszönjük, hogy te adod is. Hadd adjunk hálát különösen is hitben elhunyt lelki testvérünk egész életéért, szolgálataért is, és a családdal együtt, mint lelki családot is vigasztalj.

És kérünk, könyörülj meg azokon a testvéreinken, akik nem tudnak itt lenni, még az online közvetítés során sem tudják hallgatni a te szavad, de idegondolnak, ők is hadd érezzék át a te közelségedet ott, ahol vannak és a gyülekezet szeretetközösségét. Köszönjük, hogy mi így lehetünk egy nép, valóban boldog nép.

De Urunk, ha a boldogságot a nehézségek között akarod adni, azt is elfogadjuk, de hadd kérjük, hogy adj szép napokat, szabadítást a körülményeinkre tekintettel is Jézusért, Atyánk.

Ámen.

Igehirdetés

Már a felolvasással is szerettem volna érzékeltetni veletek, hogy Jézusnak a nevét az utolsó felolvasott bibliai versben hallhattuk. Ha pedig valaki közületek esetleg nem annyira ismeri ezt a történetet, meg egyáltalán Jézusról nincs annyira tudomása, akkor számára furcsa is lehetett, hogy névtelenül halljuk, hogy zajlik itt valami egy leprás beteggel, Uramnak szólítja azt a valakit, de megtudjuk, hogy ő valóban Jézus. Legtöbbünknek természetes, hogy itt Jézusról szól a történet, már csak azért is, mert hát a kalauz szerint olvassuk az ígét, Máté evangéliuma 8. részéről van szó.

De kiderül a történetből, hogy ha nincs is ott konkrétan Jézusnak a neve, keresztneve – ami azt jelenti szabadító –, akkor is az egész történet ebben a négy rövid versben abszolút mértékben az ő személyére koncentrál. És nagyon fontos lesz az igehirdetés üzenete szempontjából, mindezt egy leprás (Károliban bélpoklos) beteg kapcsán.

Belegondoltam abba, hogy leprás betegeknek az első században is Jézus idejében milyen lehetett átérezni annak az igének a bátorító, vigasztaló kijelentését, amit nekünk az Úr a január 1-i igehirdetésben helyezett a szívünkre. Emlékeztek-e még rá? A 25. Zsoltárból szólt az ige a 4-5. versek. Én már láthattam is a hivatalban azt a szép ígés táblát, amin szerepel az utolsó mondat: „Mindennap benned reménykedem.” Mert az Úr útjait, ösvényeit Dávid is megismerhette, azon járhatott, akkor nem csak a jelenben, a múltra nézve, hanem a jövőben is tudja, hogy ki az az Úr, akit követhet. De egy leprás beteg: mindennap benned reménykedem?

Ez különösen is aktuálissá lett számomra éppen igeolvasása közben is, meg a készülés során, mert a karácsonyi ünnepek alatt megnéztem a Ben-Hur című fil-

met, ami 1959-ben készült. Ha valaki nem látta még közületek, szeretném javasolni, nézzétek meg. Jézussal kapcsolatban is nagyon drága gondolatok fogalmazódnak meg ebben a filmben. És a leprabetegségnek a szörnyűségét is rendkívül megrendítően adja vissza: teljes reménytelen helyzet.

Ben-Hur hercegnek az édesanyja és a húga lesz leprás a börtönben. Testi kín, fájdalom, szegény, lelkileg pedig semmilyen kapcsolata nem lehet családdal sem, Isten népével sem. És ha belegondoltok, az Istennel való kapcsolatra nézve is nehéz kérdés, hiszen ószövetségi időben vagyunk, amikor az Istennel való kapcsolat lehetősége a templomban lehet, vagy a zsinagógába menve. És azt se felejtsetek el, hogy nekik nem volt saját bibliájuk, tehát ők csak abból táplálkozhattak, amit emlékezetükbe tudtak hordani a leprabetegség során is, azokat az isteni ígéket, amiket fejből tudtak, mert nem mehettek hallgatni az ígét a templomba, a zsinagógába. Az Istennel való közösség is rendkívül nehéz lehetett számukra. Isten törvénye szerint pedig tisztátalannak minősítették. És Isten a törvényében le is fektette, kiáltani kell: „Tisztátalan, tisztátalan!” – azért is, hogy nehogy megfertőzzön másokat a betegséggel.

A filmben az is olyan beszédes a végén, hogy a szolgálólány nem a testi gyógyulás miatt akarja őket Jézushoz vinni. Hanem a herceg húga már haldoklik, nem sok órája, napja van hátra, és el akarja kísélni őket, hogy legalább hallgathassák Jézus szavát. Hogy halljanak arról, hogy hogyan szereti őket az Isten, milyen békesség lesz majd és milyen boldogság a meghalásuk után, milyen drága az örök élet, amit Jézus meghirdet, és halljátok meg. Csak hát a film úgy végződik – mégiscsak hadd mondjam el, mert ha valaki nem látta, lehet, hogy még jobb lenne, ha nem mondanám el, de csak elmondom, mert fontos az üzenet miatt is –, hogy testi csoda is történik velük. Testi csoda is. Jézus kereszthalálához kapcsolja a film, a rendező így készítette el. Föl se támad még Jézus, hanem éppen meghal, és egyszer csak átéli a csodát is. Happyenndel végződik ez a film.

Máté evangéliuma, tehát ez bibliai kijelentés. Ha csak egy film is visszaadhatja jól az igei gondolatokat, mennyivel inkább akkor az ige! És itt látjuk nagyon röviden, tehát négy versben. Lukács és Márk evangéliumához viszonyítva ez a leg-rövidebb leírás, de épp a rövidségével akarja kiemelni, hogy valóban Jézus személye legyen a központban, abszolút rá figyelve.

Jézushoz jöhet megtisztulásért ez a leprás beteg és Jézus akarja a megtisztítást. Két egyszerű gondolat. És szerintem nektek ez természetes. Ha elkezdem mondani az ígét, tudjátok, hogy hol van megírva: „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket.” (Máté 11,28) És nekünk ez természetes. De valamiért az Úr mégis nekünk is ma ezt akarja a lelkünkön kötni e történeten keresztül Jézusra mutatva, hogy vajon paszáréti évtizedes hívó élet után is, szolgáló múlttal a hátad mögött is mennyire fontos ezt tényleg tudatosítani, hogy jöhet Jézushoz megtisztulásért bárki. A hívó ember is. És éppen ezt szeretném kiemelni nektek, hogy ha az Úréi vagyunk, akkor is ez igaz. Ha meg még nem vagy az Úr követője szív szerint, akkor is igaz: ma is lehet Jézushoz jönni megtisztulásért.

Nagyon fontos tény, a 8. rész 1. versétől kezdtük olvasni, hogy előtte a hegyi beszédben megismerjük azt a Krisztust, aki hatalommal tanít. Így van az utolsó

JÉZUSHOZ JÖHETEK MEGTISZTULNI

versben, a 7. rész 29. versében: „Mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.” Máténál be akarja mutatni a folytatásban, hogy az, aki hatalommal tanít, csodatettekre is képes. Hatalma van csodát tenni. Messiási személye hadd ragyogjon föl.

„Mikor leszállott a hegyről, nagy sokaság követte őt.” – kapcsolódik most már akkor a hegyről lejövő Jézusnak a személyéhez a történet – „És ímé...” – hallottátok a Károli fordítás mindig visszaadja, hogy most jön a fontos esemény. És kiről olvasunk? „És ímé eljövén egy bélpoklos – vagy leprás – leborult előtte, mondván: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.”

Mózes 3. könyve 13. és 14. részében írja le a kijelentésben az Úr szava Mózesen keresztül, hogy a leprabetegség vagy bármilyen bőrbetegség kapcsán mi az Úr rendelkezése, hogy kell kideríteni, hogy valóban súlyos-e a baj, mi jellemző testileg és lelkileg az ilyen emberre. És ott Izrael népéről van szó, tehát Isten népéről, a hívó emberekről. Mit kell tenni, amennyiben kiderül, hogy nagy a baj, mit kell tenni, amikor kiderül, hogy megtisztult. Mózes 3. könyve 13. és 14. részei.

Ami fontos: valóban tény, hogy a leprabetegség halálos is lehetett. Emlékezzetek Naámán történetére, aki nem Izrael népéhez tartozik, hatalmas ember és a királya küldi Izraelbe, mert van Izraelben egy próféta, aki a halálos betegségből meg tudja őt gyógyítani.

De a törvényben is látszik, hogy lehetett egyszerű bőrbaj, valamilyen bőrbetegség. Egy viszont biztos – és ez a fontos az üzenet szempontjából – bármi is volt a testi megjelenés a bajra nézve, azonnal Isten és Isten népe közössége szempontjából tisztátalannak minősül. Ez pedig egy lelki valóság. Azért nem mehet közösségbe, az Úr népe közösségébe sem, a legszentebb helyekre sem, mert tisztátalan. Mindegy, hogy nagyon súlyos a baj vagy kevésbé súlyos, Isten szemében, Isten értékítéletében tisztátalan.

Ezért nagyon fontos, hogy ez a bélpoklos, leprás ember odajött Jézushoz. Már ebben a kifejezésben, hogy odajött. És itt szeretném nektek kiemelni Károliék annak idején egy olyan szövegvariánst fordítottak, ahol az a szó van, hogy „eljövén”, ott nincs az, hogy kihez. A mostani ősi szövegben, a főszövegben már az szerepel, amit az új Károli fordítás így is fordított, hogy „és odament hozzá”. Márk evangéliumában az 1. rész 40. versétől kezdődik ez a történet, ott így is van, hogy: odament Jézushoz, őhozá. Itt csak az állítmány jelzi, de ez fontos: odamegy valakihez.

Arra is emlékezzetek, hogy amikor a tíz bélpoklos, akik szerettek volna megtisztulni és az egyikőjük samáriai volt, az biztos, ők nem mentek oda Jézushoz, ők távol álltak meg, és onnan kiáltottak, hogy könyörüljön rajtuk. Aztán amikor elküldte őket Jézus a paphoz a templomba, a samáriai visszajött, akkor már ő is odamegy közel.

Ez az ember pedig odament Jézushoz. Ez az első csoda. Máté leírásában nézzük meg, milyen az, amikor a Messiás hatalommal gyógyít, csodát tesz, melyik az első. Számomra ezért lett nagyon bátorító és fontos a kijelentésben már itt is ez a gondolat. Egy tisztátalan, lelki értelemben is tisztátalan ember odamegy Jézushoz és mit kér? Hogy megtisztulhasson.

Az újszövetségi kijelentés alapján tudjuk, hogy a leprások esetében a megtisztulásért való kérés az a testi bajból való gyógyulásra is vonatkozott, de mégiscsak

tény az, hogy első renden az egész Biblia fényében a mózesi törvények miatt is a lelki tisztulás még fontosabb. Jön Jézushoz, mert jöhet, tisztulásért.

Lukács evangéliuma 5. részének 12. versétől kezdődően van leírva ez a történet, ott pedig azt tudjuk meg, hogy őt a leprabetegség már teljesen hatalmába kerítette, tehát ő testi értelemben is rendkívül nagy bajban volt. Így még inkább hangsúlyos megint: de odajön Jézushoz.

A lelki tisztátalanság a mélyebb baj, és a hegyi beszédben az Úr Jézus éppen erről beszélt, hogy az elveszett bűnös ember, az Úr népe tagjai is ilyenek, elveszett bűnösök, csak már kegyelmet nyert bűnösök, de ha az őemberi természetet meg az enyémet nézzük, akkor látszik, hogy mit jelent tisztátalannak lenni. Akkor is, amikor nem tűnik olyan súlyosnak a baj. És itt az üzenet miatt fogalmazom most már így, hogy épp a hegyi beszédben leplezi le az Úr Jézus, hogy a bűn, a baj mögött mennyire nagy bajok vannak csakugyan. Lehet, hogy nem tűnik olyan súlyosnak a bűn sem, de attól még nagyon tisztátalanná tesz az Úrral és az egymással való kapcsolatban, és az Úr igéje ezt leleplezi.

Egy néhány példát hozok elétek. Már csak azért is, mert a napokban ezek különösen is hangsúlyosakká lettek.

Gyermekvédelmi népszavazás. Tegnap meg tegnapelőtt is, hogy Németországban a pedofiliával kapcsolatban milyen szörnyűségek történtek. Gyermekvédelmi népszavazás, mert a gyermekeink – a legkisebbek is – veszélyben vannak. Ez súlyos helyzet. De azt se felejtsük el, hogy a modern kütyükön keresztül a legesleges-legkisebbek is, az ő drága kicsi lelkük, az érzéseik, a gondolataik bizony könnyen megfertőződhetnek. Nem veszitek észre. Nagyszülőként pláne nem, de még szülők se, vagy a nagyobb testvér sem. Esetleg a gyerekistentiszteleten hallunk egy szót, és abból derül ki, hogy ő már valamit nézett vagy hallott. Én is esetleg a neten keresztül hallottam, hogy van ilyen.

Az is tény, hogy önmagában a kütyük használatára vigyázni kell, és ezt a világiak is elmondják, hogy a későbbi lelki és értelmi érettség szempontjából egyáltalán nem jó, hogy állandóan használják ezeket a modern eszközöket a legkisebbek. Nem tapasztalják meg azt, amire szükségük van igazán.

De most a fertőzésen van a hangsúly. És ilyen egyszerűen szeretném elétek hozni, hogy amikor szeretnétek majd szülőként beszélni – nem tudom hány éves kortól, majd azt mindenki meglátja az Úr vezetésével, 25. Zsoltár 4-5. versei itt is igazak –, szóval szeretnétek beszélni arról, hogy mit jelent fiúnak és lánynak lenni, miért is így teremtett az Úr téged meg engem, hogyan lehet nekik nagyon szemérmesen az Úr igéjének a szemérmességét, szeretetét kiemelve beszélni arról, amit már felnőttként úgy szoktunk mondani, hogy szexualitás. Nekik lehet, hogy ki se kell ezt a szót mondani, sőt biztos. De egy picit gyermeknek. Igen ám, hogyha azonban a kütyükön keresztül mégis megjelenik neki valami! Mert biztosítanak róla bennünket azok, akik viszont szeretnének ezeknek a gyermekeknek olyan témákat előhozni, ami abszolút nem illik hozzájuk, és megfertőződik a kicsi lelkük. És lehet, hogy mielőtt beszélhetnél arról, hogy mit jelent az Úr teremtő csodája, kisfiúnak és kislánynak teremtetni, mit jelent a te születésed, hogyan is szerette apa meg anya egymást, és hogy születted meg, előtte lehet, hogy neked is arról kell beszélni a picit gyermeknek, hogy de az Úr Jézushoz lehet jönni tisztulni.

JÉZUSHOZ JÖHETEK MEGTISZTULNI

Ezt én kicsi gyerekként átéltem. Nekem óriási ajándék volt átélni, hogy azokból a pici gyermekkori bűnöcskékből milyen nagy ajándék, hogy az Úr Jézusnál én tisztulást kapok.

Amikor az azonos neműekhez vonzódó fiatallal beszélgettünk, hogy ez milyen lelki harcokat jelent, én mondtam neki, hogy: Nézd, az önmegtartóztatás egyedülletben is gyakorlandó nekem is személyesen. Neked is tehát, ha hívó vagy, és tudod, amit az Úr igéje kijelent, hogy azok az érzések, azok a vágyak nem az Úr teremtéséből adódnak, a bűneset utáni következmények, de jöhetsz az Úr-hoz tisztulásért. Lehet, hogy minden nap. Minden nap a lelki harcaidban lehet jönni tisztulni. És az is lehet, hogy az Úr annyira megtisztít és annyira felszabadít – mert Jézus neve szabadító –, hogy a végén olyan házasságban élhatsz, amit az Úr a teremtésnél ajándékba adott neked.

Tisztán mehetek a házasságba akkor is, hogyha már nem vagyok szűz? – tehetik föl a fiatalok a kérdést. Lehet Jézushoz jönni tisztulni.

Az internetes flört, a 18 pluszos videók miatt már a társadtól is elhidegültél? A tiszta szerelem már nem elégít ki? Lehet jönni Jézushoz tisztulni.

Még egyet, egy gondolatot hadd említsek: amikor keserű sértettség van bennünk, ezért ha ő jön úrvacsorázni, én biztos, hogy nem megyek. Hát hogy úrvacsorázzak együtt vele? Amikor a közösség iránt olyan előítélet van bennem, hogy nem is vágyom rá. Még jó, hogy karanténos időszak lett, mert legalább nem derül ki, hogy mit is érzek a közösségben, mert nem vágyom utánuk. Mert amilyenek, ahogyan élnek, vagy ahogy vagyunk, az nekem már nem vonzó.

Vagy olyan a szégyenérzet a titkos bűnök miatt, hogy tényleg, talán még az Úrtól is félünk. Voltál már így, hogy még Istenhez sem mertél úgy igazán menni imádságban sem, mert valami nem tiszta? És ezt érzi az ember, a hívó ember mindenképp érzi.

Ezek lehetőségek arra a mi időnkben, amikor az Úr kijelentése alapján valami tisztátalan, egyértelműen ez derül ki az Úr szavából. De ez a történet is azt mutatja, azért akarja az Úr leleplezni, ha kell, hogy lássuk meg, hogy őhöz valóban lehet menni tisztulni. Jöhet Jézushoz.

És hogy tényleg mennyire az Úr személye a döntő már ennek a betegnek is, az látszik abból is, amit mond. Ezt mondta: Uram. Ezt a kifejezést, hogy „Uram”, a 7. rész 21. versében olvashattuk utoljára: „Nem minden, aki ezt mondja nékem: Uram! Uram! megyen be a mennyek országába; hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.” Egyértelműen látszik, hogy kicsoda Jézus, hogy ő isteni hatalommal bír, aki az utolsó ítéletkor is dönt. Tehát ő isteni személy: Uram.

Vannak írástudók, akik hát sajnos – hadd mondjam így – annyit próbálnak aláhúzni, hogy ez tulajdonképpen csak egy egyszerű köszöntés volt, megszólítás. De hát az egész Biblia alapján ez annyira világos, a mozdulatán is látszik, mert leborult Jézus előtt. Ugyanaz a leborulás, mint a bölcseké a kisgyermek Jézus előtt. Ugyanaz a szó. Lukácsnál és Márknál is látszik: térdre hull, illetve arccal leborul. Ez nem csak egy köszönés, a megtiszteltetés jele, hanem ez imádat. Ezért hadd emeljem ki újra: a tíz leprás közül, a samáriai, amikor visszamegy, ő akkor jön oda Jézushoz közel, és akkor ő leborul, imádja Jézust. Itt viszont még a nagy csoda megtörténte előtt látszik, hogy kicsoda Jézus.

És teljesen rábízta magát Jézusra. Lehetne csak erről a kijelentésről is beszélni, és nem olyan régen hallhattunk is igehirdetést is erről: „Akarom, tisztulj meg.” Mert ezt mondta a férfi: „Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.” Teljesen Jézusra bízta a dolgot. Mert az nem kérdés, hogy képes rá, az a kérdés, akarja-e, mi a döntése.

Naámánra, ha emlékeztek, ő annyi érvet felsorolt arra, hogy miért nem akar úgy megtisztulni, úgy meggyógyulni, ahogy mondta neki Elizeus. Föl van háborodva, hogy ő nem kapta meg azt a tiszteletet betegként sem, mint ami jár neki. Még a folyó se tetszett neki, amiben hétszer meg kellene mártóznia. De aztán a szolgálói őt is meggyőzték, hogy Uram, hát most miért nehéz ezt megtenned? És megalázta magát, rábízta magát az isteni szóra, és akkor Naámán meggyógyult. Ő csak testileg akart gyógyulni, ez a leprás beteg nem csak testileg akar megtisztulni.

És nagyon fontos, sajnós az új fordítású Bibliában ezt a szót kihagyták a fordításnál, pedig rendkívül fontos: „Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.” Nagyon személyes a megtisztulás. Mert ha férj vagy feleség vagy, akkor természetesen jogosan érezheted azt, hogy: – Uram, azért ha megtisztítanád a társamat, akkor lehet, hogy engemet már meg se kell tisztítanod attól az érzéstől, gondolattól, ami bennem van, mert, hát, ha ő megszabadul, akkor már nem okoz gondot számomra. Efézusi levél 5. rész 27. versében ezt írja is az ige, hogy Jézus azért szereti az egyházát úgy, ahogy, és a férjnek ezért kell úgy szeretni az ő társát, drága feleségét, mint Krisztus az egyházát, mert az egyházon van szeplő, sömörgözés vagy valami efféle, és hogy szentnek kell lennie. Van mitől megtisztítani a másikat is, ez nem kérdés. De itt „engem”.

Amikor gyermekistentiszteletre járók elkezdenek konfirmációra járni, konfirmációs oktatásra, aztán ifibe, akkor már a gyülekezetben is kezdjük érezni, hogy a kisgyerekek kezdenek kamaszodni. Nem tudom, hogy a családban, ha szülők vagytok vagy nagyszülők, hány éves kortól mondtátok azt, hogy na, már kamaszodik vagy kőkeményen kamasz? De, hát ha az Úr megtisztítaná a kamaszkornak a jellegzetes tisztátalanságaitól ezeket a fiatalokat! De szülőként lehet, azt kéne mondani, hogy: – Uram, tisztíts meg a türelmetlenségemtől, hogy hadd legyen bennem úgy a szereteted és a te szereteted.

És amikor az a kérdés, hogy milyen bűnös a közösség – valószínű ez igaz. Hát melyik közösség tökéletes? A pasaréti gyülekezetet leszámítva. De, hát ha a mi gyülekezetünk se tökéletes, akkor hol van az elszenvedő szeretet? Mert lehet, hogy te vagy az egyetlen, akinek az Úr ezt a kincset akarja adni, hogy te vagy az, akin keresztül az elszenvedő szeretetet adom, az elszenvedő szeretet hiányát pótolom. De akkor lehet, hogy tisztulnod kell.

Néhány példát szerettem volna arra hozni, hogy nekünk nem a testi bőrbaj vagy lepra miatt lehet Jézushoz jönni. De amikor ez a beteg odament Jézushoz, ő sem a testi baj miatt ment elsődlegesen, a kifejezések jelzik, végig a megtisztulásról szólnak.

Jézus pedig akarja a megtisztítást. Tudatosan mondom ilyen szenvedő szerkezetesen, mert itt így van a kifejezés: megtisztítatás.

És mielőtt az Úr Jézus szólna, mert azért hatalommal szól most is, előtte, mivel Jézus csodatetteinek a bemutatása zajlik az evangéliumi történetekben,

JÉZUSHOZ JÖHETEK MEGTISZTULNI

mégiscsak cselekszik valamit: „És kinyújtván kezét, megillette őt Jézus, mondván...” Hatalma a tetteiben. Leprás beteg, nagyon súlyos állapotban testi és lelki értelemben, tisztátalan, és mivel ott előtte leborult arccal, tehát Jézusnak a kinyújtott keze azt jelenti, hogy le kell hajolnia, mert úgy tudja elérni a betegnek a testét. Nagyon látszik tehát, hogy Jézus nem csak úgy gyorsan odateszi a kezét és elveszi, nehogy észre vegyék, hogy hozzáértem, mert akkor az Isten törvénye szerint tisztátalan leszek. Nem. Ő lehajol és megérinti a beteget. Kinyújtja a kezét és így érinti meg.

De hát akkor ő tisztátalan lesz. Ha egy tisztátalant megérintenek, az ószövetségi törvény szerint az az embertárs szintén tisztátalan lesz. Viszont tudjuk, hogy hát Jézus nem lett tisztátalan, igaz? Hát ő Isten. Vagy mégis tisztátalan lett? Most ti mit mondanátok akkor, ha megkérdezné egy bibliát nem ismerő? Ha Jézus megérinti ezt a beteget, akkor tisztátalan lesz vagy nem? Kicsoda Jézus? Az ő csodátténeke még a mozdulataiban is azt akarja jelezni, hogy ő kicsoda. Nem lehet tisztátalan, hiszen ő Isten, ő szent, tökéletes a szó legteljesebb értelmében.

De nézzük meg, hogy a 8. rész 17. versében azért mégis van valami Jézusra vonatkozóan. Itt három történet van: a kapernaumi századosnak a szolgáját is meggyógyítja Jézus a szavával, Péter anyósát is meggyógyítja teljes mértékben. És a 17. vers így szól: „Hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta mondott, így szólván: Ő vette el a mi erőtlenségünket, és ő hordozta a mi betegségünket.” (Ézsaiás 53 – az Úr szenvedő szolgája) Mi történik Jézussal, ha megérinti a leprás, tisztátalan embert? Akkor átveszi a tisztátalanságot is. Betegségeinket, erőtlenségeinket, bűneinket is. Jézus arcán nem jelentek meg a leprafoltok, teste nem a testi betegség jeleit mutatta, mert ez egy lelki valóság, mégis igaz.

Négy b-betűs szóval jelzem: a bajt, a betegséget, a bűnt és a büntetést is Jézus átvállalta, magára vette. A bűnt, a kárhozát ítéletét, a bajt és a betegséget is, amelyek a bűn után és a bűn miatt is lehetnek.

Ilyen az Úr Jézus. meg se szólal, de a kéz karnyújtása, illetve az érintése ezt jelzi. Márknál le van írva az is, hogy könnyörületességre indult Jézus és úgy nyújtotta ki a kezét. De ha nincs ott ez a kifejezés, hogy könnyörületességre indult, ismerve Jézust a hegyi beszédből is már, mi tudjuk, hogy mi is történt itt: az ő isteni szeretete a mindenható cselekvésében ott van. Ezért hadd mondjam, hogy ha te neked kell, meg nekem kell jönni Jézushoz tisztulni, akkor ez a kéznyújtás, érintés ugyanezt akarja jelezni nekünk is.

Ha meg hozzáteszi ezt is, hogy: „Akarom, tisztulj meg.” A gondolatnak a fő hangsúlyát a vázlatpontban ugye így adtam meg, hogy Jézus akarja a megtisztítást. De ha ezt nem mondaná ki, akkor is igaz lenne, de ki is mondja. De akkor ebben az akarom kifejezésben benne van, mert a kéznyújtás előtte volt, hogy akkor tudod, hogy én mit akarok? Tőled átvenni. Akkor, ha te tisztátalannak érzed, látod magad, és emiatt még a közösséggel való kapcsolatod is katasztrofális, teljes mértékben tönkre ment minden meg nincs is már egyáltalán, akkor én átveszek mindent. Mindaz, ami tisztátalan benned, rajtad, azt én átveszem, az ott van én-rajtam. Ezért még meg is halok meg fel is támadok majd meg élek mindörökké. És akarom, tisztíttassál meg – szenvedő szerkezet – valaki által. Nem neked kell erőlködni.

Ez akkor is igaz, hogyha minden nap lelki harc a megtisztítatásnak a lelki örömét valóságát átélni, mert az óemberi természet az kőkeményen támad, a Sátán is mindent megtesz. Pál nem véletlenül mondta azt ki: „Óh én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?” Mert rettenetes, amit tapasztalok magamon, ha magamat nézem. De ez a történet azt hirdeti, hogy: akarom, tisztulj meg. Megtisztíttattál. Tisztíttassál meg. Szükséged van rá természetesen, de én már magamra vettem.

A mózesi törvényekben is az összes áldozati szertartási leírás mind erre mutat, hogy lássuk meg, ki az az Isten, aki ha tisztátalannak is kell, hogy minősítse azt, ami tisztátalan, és aki tisztátalan, de ő ebből szabadítani akar, megtisztítani.

És még mindig nincs vége, mert azt olvassuk, hogy: „És azonnal eltisztult annak poklossága.” Azonnal az ő leprája letisztított. A Ben-Hur című filmben ez tényleg látszik is, a film végén nagyon szépen megoldották a rendező és a munkatársai. Azonnali.

Az a kérdés – ez nekem is szól nagyon, de neked is –, hogy mered ezt hinni, hogy azonnal? Amikor még az érzésekben szégyen van benned, még a vágyak, a kívánságok tekintetében érzed, hogy nagyon kísérhető vagy. Be se mered kapcsolni most már a laptopot vagy a mobiltelefont, mert jaj, ha megint előjön az a reklám, akkor nem szeretnék megint tisztátalan lenni. De az Úr Jézus szabadítsa, tisztítsa azonnali. Hát ott van rajta – ez a megváltás titka.

Hiszed-e, hittel elfogadod-e és reménységgel, hogy ő érte és ő általa megtisztíttattál?

És még mindig nincs vége a történetnek, mert az Úr valóban a lelkére akarja kötni ennek a betegnek – az üzenetben nekünk is –, hogy ez tényleg egy új és tiszta élet minden nap ezután. „És monda néki Jézus: Meglásd, senkinek se szólj. Hanem eredj, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel az ajándékot, amelyet Mózes rendelt, bizonyosságul nekik.”

Lukács és Márk evangélistánál a történetben van még utalás arra, ami arra magyarázat, hogy mit ne tegyen. Itt viszont Máténál nem ezen van a hangsúly, én sem szeretném a magyarázatban erre tenni. Hallja, hogy senkinek se szóljon – most maradjunk meg ennél –, ne szólj senkinek. Hanem mit kell csinálni? Hova kell mennie? Hát a közösségbe. A paphoz. De hát a pap az ott van a templomban. Küldi a közösségbe, mert ezt parancsolja az Isten igéje. Jézus tehát a megtisztult embernek azt parancsolja szeretettel, hogy menj a közösségbe, tedd azt, amit az Isten igéje mond, mert te tiszta vagy. És nagyon természetes, hogy ez a parancs arra is vonatkozott, hogy a beteg is győződjön meg arról teljes mértékben, ha még eddig se hinné el, vagy nem bírná elhinni a magán történeteket, hogy a pap hivatalosan tisztának minősíti. Az embertársai is, bárki, akivel találkozik, tudnia kell mindenkinek, hogy ő most már nem tisztátalan, hanem tiszta.

De a hangsúly mégis azon van ebben a törvényi rendelkezésben is az Ószövetségben – és itt a történetben is –, hogy lássuk meg, hogy kicsoda Jézus. „Bizonyosságul nekik” – tanúbizonyosságul, és ez a szó Máténál fontos kifejezés arra nézve, hogy kicsoda Jézus. Tegyetek tanúságot szóban vagy étellel. Ő engedelmeskedik ennek az Úrnak, a szavának, Jézus szavának, így megtudhatják még Jézus ellenségei is, hogy kicsoda ő. A papok közül sokan nem fogadták el Jézust, de ak-

JÉZUSHOZ JÖHETEK MEGTISZTULNI

kor is meg kellett tudniuk, hogy kicsoda Jézus. Akik pedig az övéi lettek, hittek benne, bíztak benne, azok pedig örömmel tapasztalhatták.

A megtisztult életünk is mindig az Úr szava, az Úr igéje szerint élt élet. Engedelmesség annak, amit az Úr szava kijelent arról, amikor tiszták vagyunk.

De akkor menjünk tovább. Az, hogy milyen a tiszta élet, ezt mi csak egyedül Jézus személyében láthatjuk. Mert a bibliában mindig is elveszett bűnösök élete van. Még a kegyelmet nyert bűnösök is – ahogy mondtam az elején – elveszett bűnösök, csak kegyelmet nyert bűnösök. Tehát ami tisztaság, az nem az ő produktumuk, hanem az jézusi, a krisztusi élet.

Ezért kiemelem, hogy a Mózes 3. könyve kijelentésében nagyon fontos az a mozzanat az üzenet szempontjából, amikor két madarat kell venni először is. Az egyiket meg kell ölni és a vérével a másik madarat is és sok mindent meg kell kenni, és a másik madarat, amely életben maradhatott, el kell engedni, hadd repüljön ki a mezőre, éljen tovább tisztán, szabadon.

Én ezt a mozzanatot hozom ide az újszövetségi üzenet szempontjából. Jézus vállalta a tisztátalanságunkért még a halált is, így megtisztulhattunk teljesen azonnal, akkor mi élhetünk szabadon és tisztán minden nap. Lehet, hogy van még szégyenérzet. Lehet, hogy érzed a türelmetlenséget megint a kamasz gyermeked viselkedése miatt éppen. Lehet, hogy a gyülekezetben még mindig olyan szeretetlenség van és nincs egység. A 'már megint'-ek – ez nekem nagyon jellemző sajnos –, a 'már megint'. De akkor is az Úrért. És Jézusban tiszta. Tiszta egyedüllet, tiszta házasság.

Az jutott eszembe, hogy ha a társadnak meg kellett vallanod, hogy te flörtöltél chaten valaki mással, akkor arra is gondolhatsz, hogy megtudja azt is, hogy az Úr megtisztított és megszabadított, akkor nyugodtan meghívhatod chaten randizni harminc év házasság után is. Mert ő tudni fogja, hogy mit jelent ez neked, hogy most chaten hívod meg randizni, mert te ebből szabadultál föl egy életre, és mostantól fogva hűséges társ vagy, és ennyire szereted a társadat.

A családi és a gyülekezeti életben is mennyi mindent meg lehet élni abból, amit itt Jézus így parancsolt: „Hanem eredj, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel az ajándékot, amelyet Mózes rendelt, bizonyságul nékik.” Az ajándék szót akarom kiemelni ebből: áldozati ajándék. A tiszta élet önmagában ajándék, és ahogy ezt megéljük a családban, a gyülekezetben, ez az Urat dicsőítő, Jézusra mutató élet. És ez azért fontos, mert még a hitben nem járók is ezek szerint megismerhetik, kicsoda Jézus. A még hitben nem járók számára nem is csupán a szavunk lesz ez által Jézus eszköze, hanem az a tiszta élet, ahogy mi megéljük.

„Amiket az Isten megtisztított, te ne mondd tisztátalanoknak.” Emlékeztek, ezt Péternek kellett mondani, amikor készült Isten elküldeni őt Kornéliuszhoz. Aztán Péter bement a házba, ott együtt volt velük, vállalta a teljes lelki közösséget. Ezért még számon is kéri őt a jeruzsálemi hívők később. De aztán nekik is elmondja Péter, hogy de hát az Úr mit mondott. És onnantól fogva a jeruzsálemi hívő csapat a pogány hívőkkel teljes lelki közösségben, mert tisztán.

Ha esetleg úgy éreznéd, ahogy én is szoktam sajnos érezni, midőn ezt az igét is olvastam, nagyon leleplezte az Úr, hogy de hát Uram, mennyi tisztátalanság van még mindig bennem, vagy már megint. Akkor a Zsidókhöz írt levél 4. rész 15. és 16.

versei nagyon bátorítóak. Ott szól arról az ige, hogy az Úr Jézus milyen főpap, aki meg tud indulni a gyarlóságainkon, aki nagyon jól tudja, hogy milyen e világban élni a tisztátalanság veszélyei között. „Mert nem oly főpapunk van, aki nem tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt.” És aztán így folytatja: „Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül.” Ez a 'hozzá járulni' ugyanaz a szó, mint itt: odajárult, odament Jézushoz. Lehet, hogy naponta kell neked is velem együtt esetleg Jézushoz odajárulni bizalommal, reménykedve. Mert amikor a tisztátalanságra kísért a Kísértő, az óemberi természeted is sajnos erre nyitott, amikor minden adott ahhoz, hogy megint tisztátalanná legyél, akkor is ott van az ő bűnbocsátó szeretete, kegyelme, még ha el is buknánk, de meg is tud tartani.

És egy nagyon egyszerű, nagyon szentnek tűnő példával hadd illusztráljam. Itt Pasaréten is történt, tudom, de annak idején én otthoni gyülekezetemben éltem át. Drága szolgáló hívő testvérek megöregedtek, már betegek is lettek, nem nagyon tudtak az ágyból se kijönni, templomba semmiképpen nem tudtak jönni. És mikor Álmos bácsi ment hozzájuk beszélgetni, úgy panaszkodtak, hogy: – Tiszteletes úr, miért nem visz el bennünket az Úr? Hát most miért tart itt bennünket? És ő próbálta mondani, hogy: – De hát imádkozhatnak a testvérek. – Persze, azt tudjuk, de hát annál többet szeretnénk szolgálni, de már nem bírunk. A lényeg: ilyen panaszkodós idős testvérek. Nagyon szentül panaszkodtak, csak mutatja, hogy nem volt ott ez, hogy örüljete az Úrban. De amikor a lepramisszió jött és lehetőség nyílt arra, hogy lehet kötni fáslikat leprás betegeknek, testvérek, ezeknek az asszonytestvéreknek az arca kivirult – ezt Álmos bácsi mondta el –, egyszerűen megváltoztak. Az Úr adott nekik egy lehetőséget, hogy lássák, hogy betegágyon ülve vagy fekvé is a kezük dolgozik és ők tudták, hogy mit csinálhatnak. A hitüket ez így erősítette. És onnantól fogva boldogok voltak, mikor megkapták a köszönő képeslapokat, aztán nem csoda, hogy oda volt téve a képeslap az ágyuk mellé. Mert amikor már nem tudtak dolgozni a kezükkel, akkor is már ránézhetek, hogy: nem olyan régen még tudtam fáslit kötni, és köszönöm, Uram.

Lehet, hogy csak ennyi a tisztátalanság, hogy úgy érzed, velem együtt, hogy jaj, mennyi mindent nem tudok már csinálni a korom miatt. De ez egy panaszkodós hívő élet. Az Úr meg arra hív bennünket, hogy: te tiszta vagy, tegyél tanúbizonyosságot rólam azok között, akiknek nagy szükségük van rám.

Segítsen titeket is az Úr abban, hogy merjük hinni továbbra is, vagy lehet, hogy életünkben először újra, hogy Jézushoz jöhetünk megtisztulásért, és Jézus akarja a megtisztítást. Semmi nem gátol abban, hogy az övé légy, ha még nem vagy az övé. Ezért hadd hívjalak Jézushoz az ő igéjével: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.” Akarod-e Jézusban ezt a megnyugvást? Imádkozzunk most, hogy az ilyen testvéreink is akarhassák.

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk, áldunk téged, hogy az Úr Jézus valóban elvégzett mindent. Mi is ezért jöhettünk hozzád bűnbánattal, szégyennel, és köszönjük a sza-

JÉZUSHOZ JÖHETEK MEGTISZTULNI

badítást. Némelyikünk már évtizedek óta élhette meg ezt, és most is boldog örömmel gondolhatunk rá.

És köszönjük, hogy ma is lehet hozzád jönni akár, egészen új élettel ajándékozol meg. Hálát adunk, hogy ma is hozzád lehet térni. Köszönjük, hogy az elveszett bűnösöknek még ma is tart a kegyelem ideje.

Bocsásd meg, amikor ellenálltunk neked, de köszönjük, hogy minden keményszívűségünktől is megtisztíthatsz, Urunk.

Arra kérünk téged, hogy akik ismernek bennünket, láthassák rajtunk, mit is jelent a szabad, tiszta élet veled az egyedülletben, a házasságban, a családban és a gyülekezetben. Hogy lehessünk így áldássá a hazánk számára is, magyar népünk számára.

Kérünk téged, hadd lehessen számunkra a te igédnek minden nap bátorítása. Köszönjük, hogy valóban igaz ez, amit az év első ige hirdetésében hangsúlyoztál: minden nap benned reménykedem. És minden nap benned reménykedünk.

Kérünk azokért, akiknek nehéz mindezt elhinni mégis, mert még mindig annyira súlyos a baj, a lelki tisztátalanság köti őket. Hisszük, hogy őket is megszabadíthatod bármikor. Köszönjük, hogy erősítheted a hitüket is, mi kérjük ezt.

Imádkozunk azért, hogy akik betegágyon fekszenek, és talán szolgáló testvéreként ők is úgy érzik, hogy mit tudnának ők még neked végezni vagy a gyülekezetért, ők is hadd érthessék meg, Urunk, hogy mennyi áldást, ajándékot adsz rajtuk keresztül is még mindig nekünk. És hadd adjunk hálát minden szolgálatért a gyülekezetben is.

Kérünk téged, könyörülj meg népünkön. Most a választásokra készülve hadd kérjük a békességet, az igazságot, a szentségedet ragyogtasd fel. Vezetőinken könyörülj, adj nekik bölcsességet, alázatot a hatalmon levőknek.

És kérünk arra is, hogy könyörülj meg határon túl is magyar népünkön. Tudod, hogy Kárpátalján milyen sok baj van még mindig a háború miatt, köszönjük, hogy ma is kérhetjük tőled, adj ott békességet. Urunk, a nagyhatalmakat is te irányíthatod és ezt hisszük és valljuk. De addig is, amíg nem történik testi megoldás, az ottani lelki testvéreinknek különösen is adj sok erőt, türelmet és békességet.

És Urunk, arra kérünk, hogy most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg Jézus érdeméért.

Ámen.

Annakokáért mindenestől fogva hasonlatosnak kellett lennie az atyafiakhoz, hogy könyörülő legyen és hű főpap az Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért. Mert amennyiben szenvedett, ő maga is megkísértetvén, segíthet azokon, akik megkísértetnek. (Zsidók 2,17-18)

630,1 ének

1. Isten Báraanya, Te ott a Golgotán Teljes győzelmet vettél a harc után.
Üdvöt találhat már az egész világ, Mert megfizetted ott bűnünk váltságdíját.
Fennszóval hirdeted a kereszten: „Elvégeztem, elvégeztem!”